

KECSKEMÉTI LAPOK

Előfizetési díj: Egész évre 5 frt, fél évre 2 frt 50 kr.,
negyed évre 1 frt 50 kr. Egyes szám ára 12 kr.
Hirdetmények jutányosan számítottak. — Nyilttéri közlemény
soronként 30 kr.
Bélyegdíj minden beigtatás után 30 kr.

Politikai és társadalmi hetilap.

Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség: V., Klapka-úteza 162.
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.
Kiadóhivatal: III., Jókai-úteza 186. Telefon sz. 81.
hová az előfizetések, hirdetések és a lap szétküldésére vonatkozó
felszólalások intézendők.

APOTHEOSIS.

Petőfi Sándor halálának félszázados évfordulójára

irta: JÓKAI MÓR.

Háttérben Petőfi ércszobrára, mögötte görög stílusban épült csarnok, e felirattal „PETŐFI HÁZ”, parkányzatán Petőfi elhalt kortársainak mellszobrai: Arany, Tompa, Lisznay, Kerényi, Bérczy, Obernyik, Vajda, Degré, Pálffy Albert, Egressy G., Irinyi, Vasváry, stb. *Szabadság nemtője*: fején diadém, fehér redős öltönyben, két keze bilincsben, lánczokkal összekötve. Sötét van: csak egy fényesilág ragyog a szobor feje felett a magasban, melynek vékony sugára a szoborra dereng alá.

NEMTŐ. (Tompa, gyászoló hangon.)

Nem magad estél el: veled együtt szálltak
Emléktelen sírba Haza és Szabadság,
Kikért éltél, kikért vérhalált kiáltad,
A rombadült ország, szegény Magyarország. —
A sírt fölöttetek simára taposták.

Aztán sötétség lett, — kisértetek éje
Úr lett benne minden gonosz szellemtábor,
Kiket elszabadít alvilágnak mélye
Halottat és élőt kinezni vaktából.
A pokol közel volt, az ég pedig távol.

Kioltottak minden csillagot az égen
Csak egyet nem tudtak: mely szivedből
[szállt ki.
Melynek azt hirdették tündöklő sugári,
Lesz e lidérezhozó éjszakának vége.
S szabad Magyarország, a milyen volt régen.

Ha tudnak álmodni sirjukban a holtak,
Csak azt álmodhatják, mit az élők itt fenn,
Hogy még visszahozza a jövő a multat.
Hogy egy nép keze nem maradhat bilincsben.
Él még magyar nemzet, él még magyar Isten.

Ki sugdosott az eltemetett nemzetnek
Álmában, hogy halál ne legyen belőle.
Eltartott ez álom egy emberöltőbe.
„Ne rettegj jövődtől, multadat ne vesd meg!”
Te voltál az, örök szabadság költője.

Jós voltál, próféta, kitől hitet vettek,
Dalaid szikráin láng kelt a szivekben.
Kik élve üldöztek, holtan megszerettek
S a kik hívek voltak, azok még hivebben.
Idegen lelkekből honszeretők lettek.

S az ég meghallgatta a holt költő dalát:
Remény csillagait sorba gyujtogatta

A csillagok után felhozta hajnalát,
Bilincset, lánczait a nép szétszakgatta.
S a nemzet föltámadt az új virradatra.
(Hajnalfény, majd napfény derül.)

NEMTŐ. (Ketté szakítja a kezén levő
lánczokat.)

Hajnalhasadtára a látóhatárig
Jut az éj tábora, a gyötrő kísértet,
Kelő fény sugarából magasra kiválik
Ostorával űzve a futó lidérezet,
A te érezalakod, visszanyerve élted.

Érezből volt a szived, míg dobogott élve;
De égett a haza és szabadság névre.
Most érez vagy egészen: hát szív vagy
[egészen;
Fejedet az égit éreled merészen;
S szemednek engeded, hogy a napba nézzen.

S napnál fényesebbre: feltámadt hazádra
Ez imádott földre, bérezedre, rónádra:
Bérezek, rónák hazaszerető népére.
Kit Isten teremtett a saját képére.
Kiben az ősöknek buzog honfi vére.

Lásd és hevüljön át érezalakod tőle.
Legyen izzóvá és ragyogjon az éjbe,
Hogy lett bálványá a szabadság nemtője.
Lásd szobor alakban, mit nem láttál élve,
S dobbanjon érezzsived túlvilági kéjbe.
(Nemtő ledobja kezeiről a lánczokat.)

Ninesen már rab nemzet, nincs elnyomott
[ország,

Szabad a föld, a nép, a sajtó, a szellem,
Szabadság rendezti a törvények sorsát.
Sötét visszavonás nem félelmes ellen,
Árulás daemonája nem győz honszerelmen.

Az utolsó hang, mit földön élve hallál,
Sebekből vérezve, földre legázolva
Vad csatakiáltás volt, győzelmes hurráhi
A mivel a szilaj zsarnokká lett szolgálja
A szabadság hőstét a porba tiporja.

Most népdal üdvözöl szabad népek ajkán,
Kik dalaid zengik, szájról-szájra szállva,
S hallgasd, hogy éltetnek a nap alkonyultán
Aranytermő kalászt aratva kaszálva.
A délibáb játszik távol láthatárba.

Mit utolszor láttál élő szemeiddel
Romhalmaz volt, égő városoknak üszke.
Most palotasorok, szemeidnek hidd el.
A való versenyt fut merész reményiddel
S miként a palota, a gunyhó is büszke.

S a porba hullt zászló, mit véreddel festél,
Most magasan lobog, egész nemzet védi:
Magsokasodtak a régi kor honvédi
Kit messze kerestél, kit egykor elvesztél
Itt van körüléd, a dicső hon, a régi.

S ezt köszöni e hon kihullott vérednek,
A mi soha nem hull el, élő dalaidnak
Szabadság virági porodból erednek;
Lelked sugáriból csirái fakadnak.
Dalaid diadal neked egy magadnak.

Sírod csak keressük, de lelked köztünk él;
Ott leljük lantodnak minden pengésében,
Unokáink tudják, mit mi tudunk régen,
Hogy drágább vagy nekünk édes minde-
[nünknel,
Soha a magyar szó nem zengett oly szépen.

Mag volt, mit elhintél: erdő lett belőle,
Szabad és egyenlő testvér minden polgár,
E jelszóval haladt nemzeted előre.
E jelszó lángjával égett minden oltár,
Ez a hármass jelszó hirdeti, ki voltál.

E földtekén alig van már más földdarab,
Hol e hármass jelszót még hiszik és vallják.
De ez az egy haza menhelyül megmarad
S újra felzendíti, hogy a népek hallják.
S kövesse erős tett, mit mond szent akarat.

A mig e kicsiny nép, kit magyarnak hínak
Szabadság és emberszeretet őre lesz.
Sok küzdelme lesz: mert ellent sokan vának
De el nem fog bukni, soha nem csüggedez.
Szabadság nemtője mindig mellette lesz.

NEMTŐ (felragadja a Petőfi szobor talap-
zatára fektetett nemzetiszín zászlót e felirattal
„szabadság, egyenlőség, testvériség” s Petőfi
szobrára felé nyújtja).

Ragadd e háromszín zászlót érezkezedbe.
Mely élve emelte, halva is megvédte.
A jövőd várát ezzel te veszed be,
S ha mi ellágyulnánk, te érezzsobor, véd te.
Legyen veled együtt hallhatatlan élte.

Emlékezzünk Petőfiről.

Saru megoldódjék, fő fedetlen álljon, zengjen zsolozsmát a magyar nép aprajagyja a Kárpátoktól az Adriáig, — mert hazánk legnagyobb lírikusa, a magyar hazaszeretet glóriás alakja Petőfi Sándor, ma ötven éve dúló csaták közepe tette vért el a segesvári csatásikon a hazáért és szabadságért.

Mint ember: a legtisztább ideálistussal rajongott az egyenlőségi eszmékért; demokrata volt, kinek szavaiban és dalaiban a szabadság és fajszeretet oltatlan lángja lobogott, folyton azért irt, dalolt, hogy a szegények és elnyomottak millióit a jog és törvény előtt egyenlőkké, szabadokká tegye, hisz csak a szabadság felel meg az emberi méltóságnak, e nélkül nincs élet, nincs igazi boldogság e földön. „Virág mit ér, mit ér a bércz nekem, hazát kíván, hazért ver szívem . . .“

Mint költő: imádta nemzetét; izzó, lobogó lelkével szabadságról zengett az elnyomatás korszakában, — tehát akkor, midőn az üldözések és szenvedésekben kifáradt, elalélt nemzet némán tűrte kínjait s amikor a nemzet önállóságáról, szabadságáról mégcsak suttogni sem volt szabad.

Büvös lantja olyan volt, mint a végítélet harsonája, melynek hangja behatol a föld mélyébe s életre kelti a halottakat s minden lényt végelszámolásra hív az Isten ítélőszéke elé!

Ő is ébredésre, végelszámolásra hívta fel nemzetét s dalainak büvös hatásától — mint egy ember állt fel a magyar nemzet a szabadságért — a szabadság szent nevében s lerázta magáról százados, rozsdás bilincseit. Ő volt a szabadságharcz harsonája, melynek hangjától minden ember olyan lett, mintha mindegyik Zrínyi Miklós unokája volna, mintha egyedül reá támaszkodnék honja!

Mint hazafi: mindenk felett szerette, imádta hazáját; egész életét, nagy tehet-

ségét annak szentelte; azért élt, azért dalolt és halt meg, hogy a hazában élő minden ember szabaddá, boldoggá, Magyarország pedig nagygyá, hatalmasá legyen s Phónixként újjászülve fölemelkedjék az általunk akkor irigyelt szabad és büszke európai nemzetek sorába.

Büszkék lehetünk reá, mert dalaiban fájának minden erényét megörökítette s géniusának csodálatos gazdagságával a világ minden pontján emelte a magyar szellem erejét és dicsőségét.

Ünnepeljük tehát e tüneményes, hamar letűnt üstökös, mely kápráztató ragyogásával tán csak azért jelent meg hazánk borús egén, hogy vakító fényével lángra lobbantsa a szunnyadó nemzeti önértetet és nemzeti erőt, — s aztán letűnjön, örök csudálatot és rajongást ébresztve nemzetében . . .

Zarándokoljunk tehát a segesvári emlékoszlophoz legalább emlékezetben s ünnepeljünk az ott ünneplőkkel, hol országunk színe-java összegyűl s a hazafias magyar közönség emlék-oszlopot emel a haza halhatatlan lírikusának s a bemutatott áldozat oltár-tüzénél zengjünk forró, hálaadó imát azért, hogy a Mindenható nekünk, magyaroknak adta — habár oly rövid időre is — a világ-irodalom egyik legbámulatosabb meteorát, a magyar hazaszeretet büvös lantosságát és bajnokát: Petőfi Sándort!

Tegyünk szent fogadást, esküdjünk a Magyarok Istenére, hogy mint neki: úgy nekünk is a szabadság és hazaszeretet lesz mindenkor világító oszlopunk, melynek fényénél erőt és kitartást meritünk elhunyt nagyjaink dicső tetteiből a jövőre, s egymást szeretve, megbecsülve, közös egyetértéssel nemcsak megtartjuk, megvédelmezzük, de még erősebbé, hatalmasabbá tesszük imádot magyar hazánkat.

Csak ha ezen esküt hűségesen megtartjuk, leszünk igazán méltók Petőfi irányához és hallhatatlan szelleméhez.

Közgyűlés.

A város törvényhatósági bizottsága folyó hó 26-án tartotta Kada Elek polgármester elnöklete alatt rendes havi közgyűlését, mely alkalommal a napirendre kitűzött ügyek a következőképpen intéztettek el:

1. A polgármesternek a közigazgatás 1899. évi június havi állapotáról szóló jelentése tudomásul vétetvén, — Nagy Imre bizottsági tag interpellált, kérdezvén a polgármestert, hogy a matkói pusztá bérletet miért nem szerzhette meg a város közönsége. — Polgármester kimerítő válaszában ismertette az egész bérlet történetét, válaszolt a tanács lelki ismeretes utánjárását s azon feltételeknek kivihetlenségét, melyeket a káptalan a bérletre nézve kikötött, — a város a lehetőségig elment, mind a mellett a káptalan a bérletet egy konzorciumnak adta ki. A választ a közgyűlés egyhangúlag tudomásul vette. — Kovács I. bizottsági tag interpellációjában azon károk és veszedelem elhárítására vonatkozó intézkedések megtételét sürgeti, a melyek nagy esőzések alkalmával egyes útezők és lakások elöntésével a lakosságot fenyegetik. A polgármester megnyugtató válaszát a közgyűlés helyeslőleg tudomásul vette.

2. A városi tanács jelentése mellett be-terjesztett 1897/8. évi közúti zárszámadások a számvevőség által fölülvizsgáltatván, — a közgyűlés által jóváhagyólag tudomásul vétettek.

3. Az állami főreáliskola részére alapított dr. Dékány Ráfael-féle alapítvány 20 ffrt kamata Dékány István, — a tanács által alapított 30 frtos ösztöndíj pedig Takács Lajos, Szabó József és Bodrogi Lajos reáliskolai tanulóknak utalványoztatott.

4. Szűcs Ferencz lovas-biztos és Tamás István rendőr-biztosnak az államnál eltöltött szolgálati idejük, a nyugdíj-szabályzat 43-ik §-a értelmében — 10 évi szolgálat után — nyugdíj jogosultságukba beszámíttatni rendeltetett.

5. Kláber Mór soproni lakos azon felelőbezésével, hogy az általa vett czethali föld

A KECSKEMÉTI LAPOK TARCZÁJA.

Petőfi eltűnésének kérdése.

Petőfi, a magyar költészet egére tévedt üstökös, kinek születését is sokáig homály borította, mint nem bizonyos az égi üstökös keletkezése s kinek eltűnése is a bizonytalanság ködével van takarva — mint az égi üstökösé.

Csodaszerű élete, az isteni lélek fönségét sugárzó költészete, magasztos honszerelme s rejtélyes halála: mind közremunkáltak arra, hogy alakját a mondák nagyító ködpárája lengje körül.

A mondák egyrésze Petőfit a csatatéren küzdő s kívánsága szerint ott eleső hősként alakítja ki; a másik rész őt mint élő, de bujdosó, vagy épen száműzetésben sinylődő honfit teremti meg.

Mind e bizonytalan tapogatózások között egy az eltagadhatatlanul siralmas igazság, hogy Petőfi Sándort utoljára 1849 július 31-én, a segesvári vesztett csata napján látták s azóta nyoma veszett. Nem küzdött ő e csatában, még csak katonai egyenruha sem volt rajta, polgári ruhában, mint költő szemlélte a csata fordulatait s talán jegyeztetett egy, az ütközet sorsát költőileg feltüntetendő műve

számára. Halála módja sem bizonyos. Elmerengése közben érte-e az életfosztó dárdszúrás és úgy bukott-e le a hidról a Küküllő-folyó tovasodró habjaiba, vagy menekülés közben rontotta e össze testét egy bősüült orosz katona fegyvere? Mindez manapság is a talányok-talánya!

Nevezetes, hogy Petőfi halála körülményeinek s általában eltűnésének kutatása nem történt meg mindjárt a csata után vagy egy két hónap múlva, a mikor talán az élénk emlékezet valódi nyomra vezethetett volna, hanem csak 11 év után, a mikor a tény a ferdítések burjánja nőtte be, vagy a képzelet virága ékesítette fel, de minden esetre a valóságtól eltérő színben mutatta be.

Pákh Albert, Petőfi barátja s a Vasárnapi Ujság akkori szerkesztője volt az első, ki a Petőfi eltűnésére vonatkozó adatok tudóit felszólította, hogy e kérdés tisztába hozatala tekintetében minden, bármely, legkisebb tény is közöljenek vele. E közlések a Vasárnapi Ujság 1860. évi II. évfolyamában indultak meg s tartalmilag két csoportra különülnek.

Az első csoport híveinek közlői Petőfiről, mint a segesvári csatát túlélőről adnak hírt. Elmondják, hogy mint deszkátáruzó székelyt, mint drótosztót, mint kovácslegényt látták. Hirül adták, hogy Nagybánya erdős-bérczei közt rejtőzködik s a nőgyelet viseli gondját.

Kap i Lajos, kis babóthi lelkész egész határozottan adja a világ tudtára, hogy Petőfi 1851-ben nála volt rejtékben s ő tőle tovább menekült. E híradás rendkívüli zavart okozott az igazságot kutatók táborában s a hiszékenyek lelkében annyira befészkelte magát, hogy általában hinni kezdtek Petőfi megmaradásában. E hangulat erősítésére szolgált Jókai Mór, Politikai Divatok czimű, 1863-ban megjelent regénye, melynek Pusztafi nevű költő alakja kétségtelenül Petőfit ábrázolja s s kit Jókai a csata hevéből szintén megmenekültnek s később is elzüllöttként élőnek állit. Pedig a Petőfi név alatt itt-ott megjelenők mind nyomorult szélhámósok voltak, kik Petőfinek varázserejű nevével visszaélve, szives eltartást s még pénzt is nyertek a hiszékenyeketől.

Petőfi életben létezésének más hírelői oda módosították tudósításaikat, hogy a költő fogoly gyanánt előbb Sziberiába, később az orosz czár elé került, ki megtudván az ő kiletét s méltányolván világraszóló költői hírét, gazdag jutalommal szabadon bocsátotta. De hát miért nem adott akkor hírt magáról, vagy miért nem jött haza? Mások megint azt a rémmesét költötték, hogy a szibériai ólombányákban örök rabként dolgozik s álmodik a szabadságról. Mindezek a 60-as évek szüleményei.

bánatpénze czimén letétbe helyezett 10 ezer frt után fölmerült kamatok öt illessék — elutasított.

6. Az ásvány-, forrás- és gyártott-vizek után szedendő városi fogyasztási adókról alkotott szabályrendelet, a miniszter által tett észrevételek alapján, azon módosítással, hogy a nevezett jövedelem nem mint termelési, hanem csak mint fogyasztási adó szerepelhet, továbbá, hogy a külföldi ásványvizek a bel-földi ásványvizekkel egyenlő fogyasztási adókkal terheltessenek, végre a gyártott vizekre 6 decziliterig 1 kr., 1½ literig 2 kr., minden további 6 decziliternél 1 kr. díj szedessék, — a közgyűlés által elfogadtatott.

7. A szikrai szőlő-telep kezelésére vonatkozólag a közgyűlés elfogadta a tanács azon javaslatát, hogy a szőlőbirtok megmunkálására egyelőre 20 szakmány munkás-család alkalmaztassék, a kik lakás és 1 hold föld használatán kívül évi díjazásban részesülnek.

8. A városi székház építési vállalkozóival történt leszámolás után, általuk a javítási munkálatokra följánlott 1000 frt bevételével — letétbe helyezett ovadékok visszaadati határozatott.

9. Grosz Izsákné V. tized 196. sz. házának kisajátítása elhatározatván, annak fogantatásával a tanács megbízott.

10. Szóke Gyula számtiszt, törvényes minősítését megszerezvén, állásában a közgyűlés által véglegesített.

11. Dömötör Géza számtiszt részére betegség czimén 3 hónapi szabadságidő engedélyeztetett.

12. Szelner Ferencz irnok részére betegség czimén, augusztus 13-tól október 1-ig terjedő szabadságidő engedélyeztetett.

13. Bóbis Gergely pusztaszeri haszonbérlet felebbezésére, — a ki haszonbérlet czimén már régebbi idő óta 3800 frttal van hátralékban s ezért a tanács által összes ingó és ingatlanainak elárverezése és az újabb bérlettel leendő elmozdítással sújtott, — a közgyűlés, figyelembe véve a fölebbezésben felhozott méltányossági indokokat, őt a bér-

letben továbbra is meghagyja, azonban utasítja a t. főügyészt, hogy a követelés felajánlott törlesztését szigorúan ellenőrizze.

14. A szabadságharc halhatatlan emlékü hőse és lánglelkű költője Petőfi Sándornak, a segesvári útközetben történt eltűnése 50-ik évfordulója alkalmával Segesvárott rendezendő nemzeti ünnepen a városi közönség képviselével Fekete István helyettes polgármester, Dékány László tanácsnok és Zombory László t. főügyész bizattak meg, egyszersmind a közgyűlés elhatározta, hogy a nagy költő emlékére fölláttandó „Petőfi-ház“-ra gyűjtést rendez s kecskeméti ág. hitv. ev. egyház udvarán levő iskola helyiségét, hol a nagy költő első elemi oktatását nyerte s a Petőfi-útczai házat, melyben huzamesb időn át lakott emléktáblával jelöli meg s ugyanazon alkalommal ünnepélyt rendez.

15. A községi iskolaszék tagjaiul az 1899—1901. évre a következők választottak meg: ifj. Bagi László, Csabai Imre, Dékány László, Diószeghi József, Dömötör Sándor, Farkas Ignác, Fehér Márton, Fekete István, dr. Fekete László, Grasseli Miklós, Györffy Balázs, Hanusz István, Hornyik József, dr. Horváth Ádám, dr. Horváth Mihály, Kada Elek, Katona Zsigmond, dr. Kecskeméti Lajos, Koricsánszky János, Kovács Sándor, dr. Kovács Mihály, dr. Kovács Pál, Kressák Pál, dr. Mészáros Ferencz, Mészáros József, Paragh Gedeon, Páthy Károly, Pataky Imre, Rapcsányi István, Sárközy Pál, Szabó József, Szabó Márton, Szalontay Sándor, Szabó Mihály, Szappanos István, Szegedy György, dr. Szeless József, dr. Szigethy Lehel, Szokolay Mihály, ifj. Tóth István, dr. Tóth György, Zimay Károly és Zombori László.

Egy „jó úr“ halála.

A palotára kitűzték a fekete zászlót, gyertyákat gyújtottak, a nagytermet posztóval vonták be, táviratokat irtak, elkészítették a gyászlevelet s főképp nagy gondal igyekeztek arczukat ama megilletődötten fontos kifejezéshez idomítani, mely e nagy jelentőségű pillanatban nélkülözhetetlennek látszott.

A második csoport közlemény azt vallja, hogy Petőfi Segesvárnál a csatában vagy a csata után meghalt. Lázár Ádám levele szerint „Petőfit a csatatéren elesni senki nem látta. Kik erre nézve is állítanak valamit, másod, harmadkézből, vagy apjuk 30—40 éves káprázataiból veszik“.

Sokan állítják, hogy a csatatéren megsebesült nagyon, de nem halálosan s evvel a sebbel elvánszorgott Héjasfalvára, hol azonban az oláhok vagy a szászok agyonverték s a patak mellé elásták.

Mások úgy látták, hogy egy huszár kengyelébe állva, avval együtt menekült, de az üldöző lovas-közakok elől, a kengyelből leugorva, a közeli kukorica-táblába futott s itt ölték meg.

A tény, Lengyel József, honvéd-orvosnak, Heydte német báró és több orosz tiszt nézetivel támogatott azon előadásával egyezik meg legjobban, hogy „Petőfinek, ki a bekerített helyen belül és gyalog volt, el kellett esni. emberi számítás szerint a bűvös körből ki nem menekülhetvén“.

Igy az utókorra más feladat nem várhat, mint meghajolva a szomorú tény igazsága előtt, ásatás útján sirját lehetőleg megtalálni s örök emlékezet okáért megjelölni.

A végeredmény tehát, összefoglalva így hangzik: Petőfi nem mint hős katona, harc-

Az örök hiúság e külsőségeiben csak épen az nem vett részt, ki e lázas mozgalomnak tulajdonképeni központja volt. Egyszerűen, nyugodtan feküdt üveges érzékporsójában a fölé boruló baldachin fekete leplei alatt Konstantin püspök. És nem bántotta gond. Először történt, hogy nem sopánkodott az élet drágasága felett, nem nézte szorongó aggódalommal, mint emésztí a csendeszen, szomorúan meglebbenő láng a szép, fehér, karcsú gyertyákat és nem bántotta a gondolat, hogy újra kopik püspöki diszruhája melybe előzetes tiltakozása daczára öltöztették. Nem gondolt semmire, de ha gondolhatott volna, bizonyára nagy diadalérzettel konstatálja, hogy szívós, makacs teste minden orvosi tilalom ellenére krumplin és sülttökön tengődve, nyolczvankét eszendeig merte hordani az ő idegen világból való, kigúnyolt, meg nem értett, jótékonyssággal telt nagy lelkét.

Mert nagy lélek volt. Nagy és hatalmas. Lekiüzdötte a testnek kívánságait, nem törődve a jóléttel és megvetette a hiúságot, nem törődve a mosolygó, gúnyos pillantásokkal, melyek kopott, hajdan fekete, de idők folytán az unalomtól szeliden megzöldült reverendáját kísérték. Zsugorgott, hogy szaporítsa a pénzt, sült krumplit evett, mert drágálta a húst és veszekedett, pörölt, alkuozott, ha egy pár hatost nyerhetett vele. Mikor aztán időnként meg-meggyűlt a pénze, fehér kezének egy legyintésével ezeket dobott az iskolák, templomok, kórházak örökké éhes pénztárába!

És mindezek fejében nem érezte a közvetlen hála melegségét soha. Azok a jótékony intézetek, melyek az ő nagylelkűségéből megalakultak vagy lendületet nyertek, hivatalos köszönetet mondtak neki, de azok, akik tulajdonképen részesei voltak az ő áldozatkészségének, sohasem gondoltak rá, hogy szellemi és testi táplálékukat egy fukar, konok vén főpaptól nyerik, ki örök szövetséget kötött a krumplival és törött karimájú, zsiros kalapban jár, hogy százezreket adhasson az ő jóllétükért.

Azok a légyszívű jó lelkek, kik maguk nyomják alamizsnáikat a koldusok kezébe, jólesően sütkéreznek a hála meleg verőfényében, de ő nemcsak jó lélek volt. Hanem erős lélek is, ki nem törődött a hálával, ki sohasem adott egyeseknek s nem törődött a szitkokkal sem, amivel ezért illették a püspöki rezidencia naplopó koldusai az „önzö, fukar szivtelen“ főpapat.

És ebben állt ennek a rendkívüli léleknek a nagysága. Nem szerették, de ő ezzel

De újabban is akadnak Petőfi életben maradását bizonyítani akaró mende mondára. A Magyar Hirlap 1898. május 3-iki, 122-ik számában közli, hogy a Székely Udvarhely cz. lapban Boldizsár Dénes, kaczkói iskolaigazgató egy Bosznában átélt kalandja alapján bizonyítja, hogy Petőfi Sándornak 1883. márczius 23-án még élnie kellett. Boldizsár Dénes 1882-ben résztvett Bosznia okkupációjában s ekkor egy kiküldés alkalmával a hegyek között kunyhóra bukkant, melynek lakója egy aggastyán volt. Az agg remete elbeszélte, hogy ő Bemnek kedves katonája volt, de a segesvári csatában megsebesülve egy évig ápolta őt Alsó-Boldogasszonyfalván (Udvarhelymegyében) egy szegény székely asszony. Felgyógyulása után ide a hegyek közé vonult vissza és itt hazafias bánat közt éli napjait. Lázban égve beszélte, hogy a szabadság eszméjeért elhagyta feleségét és fiát. Zokogva mondta, hogy azért nem tér többé vissza hazájába, mert az, kit hazája után legjobban szeretett (t. i. felesége), olyan hamar eltudta őt felejteni. Mikor pedig Boldizsár elvált tőle, akkor így búcsúzott:

Öcsém, imádkozzál a testben, lélekben megtört Petőfi Sándorért.

Az agg remete tehát maga Petőfi lett volna, de alig szenved kétséget, hogy az agg hallucinált.

téren küzdve esett el... de nem is mint fogoly senyvedett Szibéria olombányáiban, hanem igen is, minden valószínűség szerint odaveszett az oroszoktól bekerített helyen, mint a csata aesthetikai szemléletébe elmerült hazafi, mint a veszélyt észrevenni nem akaró költői Archimedes. (Dr. Farnos Dezső.)

E mellett szól Arany Jánosnak Petőfi lelki barátjának hite s e hit az igazság bélyegével bir. Ő mint megholtat siratja el barátját s Petőfi özvegyének új menyekzőjéről hallva, így beszélteti a sirjából felidézett költőt:

„Ne félj, ne rettegj a hivatlan
Vendég miatt, oh szép ara!“
— Igy bűg a honvéd bánatos, de
Komoly ünnepies szava —
„Ne reszkess a férjtől, ki férjed
Körében im meglátogat,
Nem fogja visszakövetelni
Sem szivedet, se' jobbodat.“

„Jöttem, hogy, a mit sejte a hir,
De nem láttak tanú-szemek,
A mit te hinni úgy sietél —
Halálomról meggyőztelek.
Igen! mi elváltunk: szabad vagy;
Enyém a sir, tiéd a jog, —
Mert a halottak nem pörölnek,
És én azok közül vagyok.“

(A honvéd özvegye.)

Kováts Antal.

nem törődött, ő szerette a szenvedő emberi-
séget. Ép oly kárhóztató gyöngeségnek
tartotta azt a megtévedt szeretetet, mely vak
részhajlással egyesek felé vonja a szívet, mint
annak tartotta a gyűlöletet, mely épen olyan
vak gyűlölettel egyesektől elszakítja. Arról
a szédítő lelki magaslatról, melyre ember-
feletti erővel felemelkedett, derült filozófiával
nézett el a vonzalomnak, ellenszenvnek, gyűlöl-
ködésnek, gúnynak, bírálatnak s más ily
kicsinyességnek zsongó hullámai fölött. Neki
minden ember „jó úr” volt, minden gyermek
„jó gyermekem”, — átölelte az egész világot
krisztusi szeretettel, de nem vonzódott senki-
hez egyoldalúan, hanem szerette az emberi-
séget.

Hogy tehette ezt! hogy volt hozzá
ereje?

Nem tudom, de úgy képzelem, hogy amint
reggelként az egykor palmáktól ékes, most
krumplival teljes kert útjain sétált, nehéz
harczót kellett vinnia lázadó szívével, mert
a szív a legtelhetlenebb testrészt és meg-
követeli a szeretet meleg, ragyogó napfényét.
És letudta küzdeni háborgó indulatait. Egye-
dül állott és érezte, hogy ezen a tágas, szép
napsugaras világon nincs senki, aki megértse
és szeresse őt, csak a krumpli sárgás virága,
meg a bab karsú indái, melyek látták ezt a
mindennap megújuló tiláni küzdelmet, ott, a
püspöki kert bokrai között.

És mikor eljött az utolsó óra s a halál
készítette fekete pecsétjét, hogy lezárja vele
egy hosszú élet küzdelmeit, amelyen többé
nem lehet változtatni semmit, a melyet többé
újra kezdeni nem lehet, vajjon nem ebredt-e
fél zsarnoki erővel elnyomott szívében a késő
bánat, hogy nyolcvankét esztendőn keresz-
tül fosztotta meg magát a szeretet minden
örömetől?

Azt hiszem, nem.

És aztán, másnap! Mikor szigorú, szikár
alakja ott állott az egék kapujában és Péter
a szíves végélgátás örömeivel nógatta: tessék
jó úr, tessék beljebb kerülni; — és mikor az
angyalok kara belépni látta ezt az asketa
főpapot, ki sohasem adott drága diszebe-
deket, sohasem rendezett pompás felvonulást és rá-
zendítette az „Ecce sacerdos magnus”-t, mit
érezett akkor ez az öreg püspök?

Nem tudom, de aligha szégyelte magát.
Talán kiegyenlítő látta a véges, földi élet
nagy ellentéteit, amint az Úr lehajolva hozzá,
így szólt:

Jövel jó gyermekem! Ideje, hogy rád is
költünk már valamit; a kopott reverendák
kora lejárt, vedd magadra azt a tündöklő
palástot, amit a földön meg nem hálált jó-
tettekből szó az angyalok keze.

Nikoló.

Helynevek magyarozója.

— Folytatás és vége. —

Kinizsi ugratója névvel jelöl a nép vesz-
prémmegyei Palota mellett egy kettős falból
álló romot, mely a palotai esermely két part-
jain meredez s úgy regél felőle, hogy hajdan
erős hid volt az s ha a Kikiri tónak fölhúzták
a zsilipeit és a vizet lebocsátották, csu-
pán ezen a hidon lehetett Palotának menni.

Komárom neve a szláv komár (szúnyog)
szóól eredhetett; a Vágfolyó jobb partján
mai is van ott közel Szúnyogcsárda, Szúnyog-
dülő, Szúnyogrét.

Kornya község neve Krassó-Szörényben
a somnak Cornus nevéből származott és ro-
mános helyesírása Cornia. Mikor még magyar-
ajkú volt a népe Somfalu nak hívták szintén.
(Erdélyi: Wegweiser.)

Kőrös (Kricsevác) horvát város onnan
vette a nevét, hogy a vára kútjából hajdan
aranykereszt került elő vízmerítéskor; ezért
a keresztet kút fölé templomot emeltek s
tőle nevezték el a várost meg vármegyét.

Kuptore-Szekul krassó-szörényi román köz-
ségnek Kuptore előneve „kemencze”-t jelent.
Kuruczdomb a neve Sopron mellett a ha-
lomnak, melyen 1605-ban Bocskay István tá-
borozott; a soproniak ma is Pocsiberg-nek
nevezik. Wolf Henrik a Redoutenberg nevét
törekedett forgalomba hozni.

Magura-Zimbruluj hegynek Hunyadmegyé-
ben báránytető a jelentése.

Nadrág 1846-ban keletkezett bányatelep
és község a Ruzska-Pojána hegységben onnan
kapta kapta nevét, hogy az ott egyesülő két
völgy alakja olyan, mint egy nadrág.

Nagy-Mihály város Zemplénben nevét
Wasserburgi Venczelin unokájától nyerte.
Venczelin fia Radó nádor volt 1056-ban, en-
nek Mihály nevű fia pedig, a ki nagy vitéz-
sége és kiváló tettei miatt Nagy előnevet
kapott, lett az alapítója Nagy-Mihály nevű
városnak és helységnek.

Nagy-Ór szepesi község nem régen még
Strázsa nevét a monda szerint onnan kapta,
hogy Böngér fia Bors ott esődöt emelt.

Picsora-colculuj hegy neve Hunyadban
„sziklaláb”-at jelent.

Ponik falu neve Zólyomban kicsinyítő
alak a Fülöp keresztnevből.

Preluz kögöregteg a Retyezátban annyit
jelent, mint átjáró kerítés.

Rozsnyó gömörmegei város a nevét ró-
zsáktól vette, hajdan Rosenau (rózsaliget)
volt a neve, ezimerében ma is három rózsát
visel.

Ruszt neve a német Ruster (szilfa) nevé-
ből származott, az a város hajdan Szil volt.

Sólymár pestmegyei község neve eredetét
Mátyás király nevére Beatrix-ra viszik vissza.
Ott vadaskert volt; együtt lovagolt a király
és neje, de valamely dolgon összezorrentek,
végre a duzzogásra rántt menyecske törte
meg a hallgatást és kérve urát olaszosan így
szólt: „Ugyan sólj már!” Mátyás pedig a
hely nevévé avatta a kérés szép szót.

Sólyomkő Kolozs megyében a néprege sze-
rint onnan vette nevét, hogy oda egyik feje-
delem járogatott okos sólymával vadászni, —
tulajdonképp azonban a szép Ágnes kedvéért
mentek oda örömet mind a ketten. Egyszer
futár zavarta föl őket, hogy ellenség tört
be az országba; fejedelmét a szép Ágnes férfi
ruhában követte a harcba, de ott elesett. A
fejedeleme pedig nem ment többé vadászni,
csak a sólyom-madár nem bírta felejteni a
jó Ágnes, ki őt sokszor dédelgette, — várta-
várta a hű madár őt a szikla-fokán, de hasz-
talan. Nem kellett neki préda, nem kellett a
hús patak vize, szíve-hasadtan hullott le a
kemény sziklára.

Szepes Darócz-nak régibb Dravecze neve
onnan került, hogy a lakosai királyi sóly-
mászok voltak.

Székely-Udvarhely váromjának Székely-
támadt neve onnan van, hogy János Zsig-
mond fejedelem a székelyeken szerzett győ-
zelme emlékére alakította várrá 1561-ben.

Szob hontmegyei mezőváros neve a tör-
ténelmi kutatások szerint a Szvatopluk tót
fejedelmi korabeli Zub-ból ered, melyből ké-
sőbb Zob, majd nyelvünknek megfelelőbben
Szob lett. Nyáry Albert báró a Hippolit féle
esztergom érsekségi iratok ismertetésében
Szobról mint egy b-vel említettől beszél.
Bél Mátyás műveiben, nem különben Hóke
Lajos hontmegyei monografiájában a helynevek
magyarozásánál Szob mindig csak egy b-vel
folyik; hivatalosan a megye, a miniszteriumok
és a törvényszékek ma is csak úgy írják;
van Szobi nevű család is, csak a Bach-kor-
szakban kettőzték meg az idegen hivatalnokok
a b betűt és így került e nagyforgalmú vá-
roskának vasúti pályaháza homlokára a Szob
elnevezés, mit a főváros lapjai fölkaptak.
Jó lenne pedig, ha elhagynák, mert ellenkezik
az nemesak a multnak hagyományával, de
merőben nyelvünk természetével is.

Tálya város nevéhez Szirmay 1803-ban
azt fűzi, hogy Draskovich György pécsi püs-
pök vitt magával 1526-ban tályai bort Ró-
mába s annyira megtetszett az a pápának,
hogy e szavakra fakadt pentameterben: Sum-
mum pontificem Talia vina decent (A papát
tályai vagyis ilyen borok illetik).

Tánczos-dülő a neve egy pusztarésznek
Ér-Tarcsa-felé Biharban, mely elnevezését
onnan vette, hogy egy lakodalomba meg nem
hívott vén legény erőszakkal tartóztatta föl
ott a nászmenetet és az új asszonnyal eljárta
minden ellenkezés daczára is a menyasszonyi
tánczot; a talpa fáradságáért azonban azt
a 400 holdas birtokot tette a násznagyi tá-
nyérre, a mennyiben a már készen tartott
adománylevelet adta kezébe az új asszonynak.

Telecska dombor a nevét Bács-Bodrogban
Barta István szerint a tele vagy telecsi (borjú)

szláv szótól származtatja, mivel annak az
alján azok legelészték; de mint ugyanő írja,
a telosz görög szótól is eredhet, mert az
volt a Duna és a Tisza között a határ, mi-
kor a magyarok bejöttek és ott görög-bolgár
nép lakott; végül a telek magyar szóból,
mely elszlávósodott, — és azt mondja rá,
hogy igaz lehet mind a három.

Tenger-Fejérvár néven volt a magyarnak
városa egykor Dalmáciában.

Tersztján község neve Szepesben nádist
jelent, 1258-ban Nádisth volt is annak a
neve.

Teu-urs vagy ursului neve a hágónak,
mely Ruzska mellett van és medve-tavat
jelent.

Túr Torda-Aranyos megyei falu neve
eredetét újkori keletű népmonda úgy magya-
rázza ki, hogy valamelyik erdélyi fejedelem
ott vadászott és az erdőalján rendezett
lakomán nekimelegülten úgy szólt udvari-
bolondjához, hogy „Ülj föl a paripámra, a
mekkora tért egy óra alatt megcsinálsz,
akkora terület lesz a tied.” És hálából Túr-
nak nevezte az új birtok közepére épített
falut az okos bolond.

Ungvár neve magyarozatához megjegyez-
hető, hogy a régi magyar nyelvben „vizi-
tündér”-t jelentett az ung szó.

Vihorlát hegy nevét némelyek a vihar-
látó-ból magyarazzák, noha valószínűbb a
vihorlet (kiégett) szláv értelmezés; mert a
középe trachit.

Vörösmart-nál Baranyában névtelen rév
volt a Duna mellett, Vörös Márta tulajdona;
ez a szívtelen vén lány csak úgy vitette át
a szegény embert, ha kompér fejében egy
napszámot kapált neki a szólejtében. Mátyás
király ezt maga tapasztalta ki, de azután
ráüzent, hogy jöjjen Budára vagy teste egy
részét küldje maga helyett. A megszeppent
szipirtó erre 4 lovas kocsiján hajtattott a
Dunába, hogy a király szigorú büntetését
kikerülje s a hol a vízbe vészett, ott a par-
tot Vörösmart-nak nevezték el, ma a közel-
ben község viseli.

Zemplén vár nevét Szirmay a szláv zem
(föld) szóból származtatja, mert úgymond
mindenünnen összehordott igen szilárd kőszik-
lával volt körülveve. (Quia terra, saxo duris-
simo undique aggesta cinctum fuit.)

Hanusz István.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **A Petőfi-ünnep.** A segesvári ünnepre
jelentkezett küldöttségeket vivő külön szemé-
lyvonat Budapestről e hó 29-én, szombaton dél-
után 4 óra 55 perczkor indul a keleti pálya-
udvarról Nagyvárad és Kolozsvár felé, Seges-
várra vasárnap reggel 7 óra 5 perczkor
érkezik, onnan aznap este 7 órakor indul
vissza s Budapestre visszaérkezik hétfőn reg-
gel 8 óra 45 perczkor. A koszorúkat a vonat-
hoz csatolt teherkocsikra rakják. Segesvárról
az ünnepély vasárnap, 30-án délelőtt 10 óra-
kor veszi kezdetét és pedig előbb a fehér-
egyházi honvéd-sírok előtt kizárólag a Petőfi-
Társaság tagjainak műveivel s a koszorúk
letételével, ennek végeztével lesz a felvonulás
a segesvári Petőfi-szoborhoz, hol az ünnepély
hátralevő rövidebb része fog lefolyni. Két
órák a városház termében rendezett bankett
fejezi be az ünnepet.

— **Házasság.** Szabó Gyula, kecskeméti
kir. törvényszéki jegyző, f. hó 27-én esküdött
örök hűséget városunk egyik szépségének,
Széll Marcsa kisasszonynak, néh. Széll Imre
bajos leányának. Tartós boldogság kísérje
frigyüket.

— **Schuster Konstantin**, a váci egyház-
megye egyszerű életet élt, — de jótéteményeik-
ben dúsgazdag püspökét f. hó 26-án délelőtt
temették el a váci székesegyház kriptájába. A
temetési szertartást, melynek külső fényt a
nagy számban megjelent papság és a váci
egyházmegyéhez tartozott kath. küldöttségek
kölcsonöztek, — az ősz kassai püspök, Bubits
Zsigmond végezte fényes papi asszisztenciával.
Az elhunyt főpap asketa életet élt, a sanyar-
gatásig szigorú volt önmagához, de annál
jobb szívé és bőkezű volt a társadalom iránt.

Nevét összesen *egymillió háromszázhatvanolcz-ezer hatszáz forintra rúgó alapítványai* teszik örök időkre feledhetlenné. Szamos, 100 ezer forintnál kisebb alapítványt tett, u. m. *kassai püspök korában*: a kassai domnak 44 ezer frt; az alsó papság helyzetének javítására 40 ezer frt alapítványt tett; százezer frtot meghaladó alapítványai pedig a következők: kassai püspök korában 200 ezer frttal alapította az eperjesi leány-nevelő intézetet; *váczi püspök korában*: a kegyúr nélküli templomok, plébániák és kántorlakok fönntartására 250 ezer frtos alapítványt tett; a félegyházi, hódmezővásárhelyi és kecskeméti leány-nevelő intézetek céljaira adott 140 ezer frtot; a váczi kórházra és szegényházra adott 120 ezer frtot, egy váczi új iskolára 100 ezer frtot. Ezen felül számtalan kisebb jótékony-sági egyesület köszönheti neki fennállását. Halála mely gyászba ejtette egyházmegyéjét, valamint Kassán is, melynek előzőleg püspöke volt, — mely részvétet keltett halála. A számos részvétirat közt ott volt O felsége a király, Széll Kálmán miniszterelnök, sőt a római pápának részvét-távirata is. Mindezen nemescélú köz- és jótékonycélú adományai-val örök időkre bevészte nevét a hálás emberiség szívébe. Nyugodjék békével, áldott legyen emléke.

— **Halálozások.** Őszinte részvételt vettük és adjuk közre a következő gyászjelentéseket:

Alulírottak úgy a maguk valamint az összes rokonság nevében is fájdalomtól megtört szívvel jelentik *ifj. Nyúl Istvánné* született *Magyar Mária* asszonynak, folyó hó 21-én d. u. 3 órakor, életének 27-ik boldog házasságának 12-ik évében, rövid szenvedés után történt gyászos elhunytát. A boldogult hült tetemei f. hó 23-án d. u. 5 órakor fognak a róm. kath. anyaszentegyház gyászszertartása szerint, — Rávány tér 265. sz. háztól — a Szentháromság temetőbe örök nyugalomra tétetni; az engesztelő szentmise-áldozat július 24-én reggel 7 órakor fog az anyateplomban az Úrnak bemutatni. Kecskemét, 1899. július 22. Áldás és béke poraira! Ifj. Nyúl István, mint férje. Pistika, Mariska, Laczika, Boriska, Erzsike, mint gyermekei. Magyar Pál és neje Sándor Mária, mint szülők. Ifj. Magyar Pál és neje Babiczky Ilona, Magyar József, mint testvérei, illetve sógornöje.

Aág Miklós és neje Vajda Nina, Irén és Endre gyermekeikkel úgy a maguk, valamint az összes rokonság nevében is mélyen megszorodott szívvel tudatják a forrón szeretett és feledhetlen drága jó édes atyának, ipának, nagy atyának, illetőleg rokonnak *Ág Mihálynak* élete 78-ik évében, folyó hó 25-ik napján esti 1/2 7 órakor, végelgyengülésben történt csendes elhunytát. A boldogultnak hült teteme folyó hó 27-ik napján delután 4 órakor fog a reform. egyház szertartása szerint a budai-úti felső-temetőben örök nyugalomra tétetni. Kecskemét, 1899. évi július 26. Áldás és béke poraira!

Alulírottak a maguk és az összes rokonság nevében is a legmélyebb fájdalommal jelentik *Wiszt József* nyugalmazott kir. törv. tisztviselő és volt 1848/49-iki honvéd-szádasnak folyó hó 26-án d. e. 9 órakor életének 71-ik, boldog házasságának 20-ik évében, végelgyengülés következtében történt gyászos elhunytát. A boldogult hült teteme f. július hó 27-én, esütörtökön d. u. 5 órakor fog (V. tized Temető-kis-útcza 298. sz. alatti házból) a róm. kath. egyház szertartása szerint a Szentháromság temetőben levő családi sírboltba örök nyugalomra tétetni; az engesztelő szentmise-áldozat pedig 31-én, hétfőn reggel 1/2 8 órakor fog a róm. kath. anyateplomban az Egek urának bemutatni. Kecskemét, 1899. július 26. Áldás és béke poraira! Özv. Idősb Wiszt Józsefné szül. Homola Anna, mint neje. Ifj. Wiszt József, Wiszt Ödön, gyermekei. Wiszt Ödönné szül. Varga Anna, mint menyje. Wiszt Károly, Wiszt Borbála özv. Babnigg, Gyuláné mint testvérei. Wiszt Erzsike, Ödönke, Józsika, Lenke, Károlyka, mint unokák.

Özv. Dömötör Károlyné mint anya, Dömötör Kálmán és Ilona mint testvérek, Kun Anna és özv. Haraszty Imréné mint nagynénék, úgy a maguk, mint az összes rokonság nevében is mélyen szomorodott szívvel

jelentik a felejthetetlen kedves fiú, testvér, illetve rokon *nemes Dömötör Géza* városi számtiszt és tart. cs. és kir. hadnagynak f. hó 27-én este 10 órakor, életének 31-ik évében, hosszú, kínos szenvedés után bekövetkezett gyászos elhunytát. A megboldogult földi maradványai f. hó 29-én d. u. 5 órakor fognak (a II. tized, Templom-útcza 94. számú házból) a róm. kath. egyház szertartása szerint beszenteltetni és a Szentháromság temetőbe örök nyugalomra kísértetni. Az engesztelő szentmise-áldozat pedig augusztus 1-én 1/2 8 órakor fog a plébánia-templomban a Mindenhatóknak bemutatni. Kecskemét, 1899. évi július hó 27. Az örök világosság fényeskedjék neki!

— **Orvosi kinevezés.** A kecskeméti országos tanítói árvaház orvosává a vallás- és közoktatásügyi miniszter dr. Igács József kecskeméti jóhírű gyakorló orvost nevezte ki. Őszintén gratulálunk a megérdemelt kinevezéshez.

— **Változás a kegyesrendi tanári karban.** A kegyesrendi kormánytanács határozatából boldogemlékü nt. Sárgay Antal tanár helyett t. dr. Vörös Cyrill, nagykanizsai kegyesrendi tanár s a Tatára áthelyezett t. Simon Gyula tanár helyett t. Németh Károly temesvári kegyesrendi tanár helyezettett át Kecskemétre.

— **Városunk részvéte a Petőfi-ünnepen.** Kecskemét th. város közönsége e hó 26-án tartott közgyűlésén elhatározta, hogy a segesvári Petőfi-ünnepen küldöttséggel képviselteti magát, mely Fekete István h. polgármester, Zombory László tiszti főügyész, Dékány László tanácsnok és az önként csatlakozó törv. hat. bizottsági tagokból fog állani. A küldöttség koszorút helyez a segesvári Petőfi-szoborra; a koszorú mezei virágokból készült s a város színeit (vörös, fehér, kék) feltűntető szalagján a következő felírás van: „Pusztád még áll, virul, fiai nyelveden dalolnak, „Hirös város“ od növeszti erejét a magyarnak.“ Ezen kívül elhatározta a közgyűlés, hogy emléktáblával jelöli meg azt a házat, melyben hajdan az ág. hitv. evangélikus egyház elemi iskolája volt elhelyezve, a hol Petőfi Sándor első iskoláztatását nyerte. Az emléktáblát annak idején a város közönsége ünnepélyesen fogja leleplezni.

— **Budapesti írók nálunk.** Folyó hó 23-án Kozma Andor író és költő látogatta meg városunkat Ormodi Vilmos társaságában; még aznap kirándultak Bugacra, megtekintettek egypár cserényt s végül Zubornyák Sándor városi gulyás cserényénél megháltak s kellemes emlékekkel másnap visszaúztak Budapestre, megígérvén, hogy legközelebb ismét kirándulnak hozzánk a délibábos pusztát tanulmányozni.

— **A kecskeméti földmives-iskola záróvizsgálja.** F. hó 29-én a kecskeméti földmives-iskola nyári tanfolyamát végzett hallgatók igen szép sikerrel tették le vizsgájukat. Az ország minden részéből ide sereglett mintegy 50 néptanító hallgatta a gazdasági tanfolyamot s most visszatérve foglalkozásuk helyére, alkalmuk és módjuk lesz szerzett ismereteiket és tapasztalataikat a köznép körében terjeszteni és ezek javára értékesíteni. Vizsga után testületileg jelentek meg volt tanáruk Graselli Miklós földmives iskola igazgatójánál s szónokuk szép beszédben köszönte meg mindnyájuk nevében Graselli Miklós és a mellette működő segéd-tanárnak odaadó fáradozását — és halálra kötelező előzékenységét, melyért a távolból is mindig szívesen fognak visszaemlékezni a Kecskeméten töltött időre. Mi is gratulálunk a derék tanároknak, valamint a távozók ballgatóknak is, kik szép vizsgájukkal beigazolták, hogy sok hasznos ismereteket szereztek.

— **Kéry Gyula** a „Pesti Napló“ belső dolgozó-társa, a dalszerzeményeiről és Blaha Lujza asszonyról írt könyvéről nálunk is ismeretes író, a héten városunkban járt. Lapja illusztrált karácsonyi mellékletéhez, a „Bánk-bán“ diszkiadásához keresett itt reprodukálni valót. Azt vélte, hogy néhai Horváth Döme hagyatékában (a ki a „Bánk-bán“ öt első előadását látta Budán és Pesten) megtalálja ez első előadások valamelyik színlapját. Ugy

szintén kereste a „Bánk-bán“ 20 első kiadását, hogy első lapjáról facsimilét vegyen. A városi múzeumban pedig Katona József valamely kézírását kutatta a tragédiából, vagy vele egykorú művéből. Itt mindenütt szíves fogadtatás talált, de nem sok eredményre járt.

— **Kecskeméti Ipartestület mulatsága.** Folyó hó 27-én a városi műkertben nyári mulatságot rendezett a Kecskeméti Ipartestület. — Este bengáliai tüzfény mellett, foglalkozás közben bemutatták az összes iparnemeket, — mely igazán szép látvány volt. A táncsterem zsúfolásig megtelt s a mulatság úgy erkölcsi, mint anyagi tekintetben fényesen sikerült.

— **Lóverseny.** Folyó hó 30-án Czegléd közelében lóverseny tartatik, mely alkalomból az innen délben 12 óra 28 perczkor induló 747. sz. személyszállító-vonat a 232. számú órháznál — a versenytér közelében — a versenyt látogató közönség leszállása céljából megállani fog.

— **Eötvös Károly mint regényíró.** Van-nak sokoldalú geniek, a kikiről bizvást el lehet mondani, hogy akármilyen térre lépnek, tökéleteset fognak alkotni. Ezek közé tartozik Eötvös Károly hazánk legnagyobb kriminalistája. Neve, mint ilyen az egész világon. ösmert és tisztelt. De Eötvös Károly genije nemcsak ezen a téren otthonos. Lángesze a szellem birodalmának minden terét bejárja és valószággal sehol sincs határa e nagyszabású ingénieurnak. Az Egyetértésnek majdnem minden számában olvashatunk tőle érdekesítő dolgozatokat, tele a gondolat és eszme mélységeivel. Essay-k, memoírok, jellemrajzok, jogtudományi értekezések, vezérezikkek, a melyek a legremekőbb magyar toll tündöklő szüleményei. Nemcsak tudásával, hihetetlen emlékezőtehetségével, óriási látókörével imponál, hanem a gondolatok erejével és hatalmával, az érzések mélységével is páratlanul zamatos, igaz magyar hámorával is. Csak mostanában fejezte be ugyancsak az „Egyetértés“-ben a „Gróf Károlyi Gábor följegyzései“ című ciklust, a mely az egész országban a legnagyobb feltűnést keltette. Mindezek a dolgozatok kizárólag az Egyetértésnek jelentek meg, a minthogy aztán megirandó művei is mind e legnagyobb és legelterjedtebb orgánumban fognak megjelenni. E lap olvasó közönsége napról-napra terjed és óriási arányokban növekszik. Eötvös Károly most új meglepetésben részesíti a magyar olvasóközönséget. Ugyancsak az „Egyetértés“ jövő évnegyedben Eötvös Károly tollából egy nagyszabású, nemzeti tárgyú regénynek a közlését fogja megkezdeni. Már az a tény, hogy Eötvös a regényirodalom felé fordul, elég arra, hogy az érdeklődést a legnagyobb mértékben fölébressze. Az utolsó félszázad történetét nálánál jobban senki sem ösméri; embereket, korszakokat magyar író úgy jellemezi nem tud, mint ő. Éppen ezért ez a regény bizonyára utolsó félszázadunk terméke lesz s bizonyára újra jelentékenyen megnöveszti az Egyetértés olvasóközönségét. Az Egyetértés előfizetési ára negyedévre 5 frt s mutatószámot kívánatra szívesen küld az Egyetértés kiadóhivatala.

— **A Kecskeméti Ipartestület július 23-án tartott nyári mulatsága** alkalmával felülfizetni szívesek voltak: Lédeczi István 2 frtot, Farkas Ignác 1 frt 60 krt., Szabó Sándor, Tóth László 1—1 frtot, Danics Kálmán 80 krt, Vida József 70 krt, dr. Kovács Mihály, Bóka Kálmán 60—60 krt, Rothbaum Rudolf, Ifj. Mádi József, Németh Sándor, Sárközy László 50—50 krt, Rapcsányi István Tóth Zsigmond, Tócsi Lajos, Reiner Sándor, Geday István, Rendeczky István, N. N., Csősz Péter 40—40 krt, Burián László, Kovács Gyula, Szabó József, Kovács N., Böröczky István, Bata József 30—30 krt, Szabó István, Jakabné, Gröber Máttyás, Kovács István, Ráfai N., Kovács Gergely, Biró Zsigmond, Körösi Ferencz, Cs. Kovács József, Cs. Kovács Józsefné, Pulai Péter 20—20 krt, Kovács János 10 krt, mely szíves adományokért, továbbá Goldberger Herman úrnak 200 drb szék díjtalan átengedéseért, Búzás József úrnak a munkás-csoport összeállításáért köszönetét nyilvánítja a rendező bizottság.

— **Népmulatság** lesz augusztus 20-án, azaz Szent-István napján a műkertben. A rendező-bizottság folyó hó 30-án, vasárnap d. u. 2 órakor a városháza bizottsági termében tartja gyűlését. A mulatságot a helybeli Kossuth-szobor javára rendezik. A népmulatság rendező bizottságának elnöke dr. Szeless József.

— **Szeszfőző-tanfolyam Budapesten.** A Magyar Mezőgazdasági Szesztermelők Országos Egyesülete által folyó hó 23-ától augusztus 5-ig a köztelken tartandó szeszfőző-tanfolyam — mint az eddigi jelentkezésekből kitűnik — igen látogatottnak ígérkezik. A tanfolyam a szeszgyártás és szeszadózás technikáját és általában a szeszfőzéssel összefüggő minden kérdést felfog ölelni. Az Egyesületet a tanfolyam rendezésére az indította, hogy az ily tanfolyam már több, mint egy évtized óta nem tartott s azóta a szeszgyártás terén oly újítások merültek fel, melyeknek az érdekelt körökkel való közlésére és tudomásul hozatalára az ily tanfolyam kiválóan alkalmas eszközül kínálkozik. A szeszfőző-tanfolyam az elméleti- és gyakorlati-előadásokra egyaránt kifog terjeszkedni, délelőtt tartatnak az elméleti-előadások, a délutáni órákban pedig gyakorlati-előadások tartatnak a műegyetemi laboratóriumban és a főváros-hoz közel eső szeszgyárakban. A tanfolyam hallgatói közé felvételnek szeszfőző-tulajdonosok, szeszfőző-kezelők s oly birtokosok, a kik a szeszfőzéshez szükséges szakismereket megszerezni óhajtják. A tanfolyamra jelentkezni lehet a Magyar Mezőgazdasági Szesztermelők Országos Egyesülete titkári hivatalánál (Budapest, Köztelek). A részvételi-díj 20 frt, mely a jelentkezéssel egyidejűleg küldendő be az Egyesület pénztárához (Budapest, Köztelek).

* **Aki a szőlő első és második permetezését a kecskeméti-por helyett rézgálicz és mézkeverékkel eszközölte:** az mindössze azt a hibát követte el önmaga ellen, hogy körülbelül két forintot költött ott, ahol egy is elég lett volna; aki azonban még a harmadik permetezéshez is rézgálicz- és mézkeveréket használ a kecskeméti-por helyett: az nem csupán fölöslegesen költsékezik, de ráadásul a szőlőfürtöket be is mocskolja, undorítóvá teszi, holott pedig ezt a kecskeméti-por alkalmazásával elkerülhetné. Mindinkább belátják ezt a földbirtokosok s ennek tulajdonítható, hogy a kecskeméti-por alkalmazása országszerte lavina módon nő, úgy hogy az a mennyiség, mely az idén póstán és vasúton elszállított és itt helyben felhasználott, az előbbi évek fogyasztásának sokszorosára rüg. A szegedi országos mezőgazdasági kiállításon létesített minta-szőlőtelepet szintén kecskeméti-porral permetezik s a kecskeméti-por ott is pompásan bevált.

— **Tűz.** Folyó évi július hó 24. napján este 11—12 óra közt, Garzó József puztaszentkirályi lakos 507. sz. a. tanyai lakásán egy tisztabúza-asztal, melyben körülbelül 365 csomó tisztabúza volt berakva, kigyúlt és elégett. A tűz keletkezési oka kipuhatolható nem volt. A kár, mivel a termények biztosítva vannak, részben megtérül.

— **Suba-lopás.** Folyó hó 27-én hajnalban Ballószögben, Danics István gazdálkodó subáját ismeretlen tettes, kocsijáról, míg ő a keresztet nézegette, elemelte. A rendőrség keresi az ismeretlen tolvajt.

— **Óra-lopás.** B. I. IV. tized 297. szám alatti lakos iparos lakásáról, f. hó 17—19-ike közt ismeretlen tettes egy drb arany remontoir női-órát ellopotott. Az óra 8 szegletű belső-lapja egyikébe B. E. betűk vannak bevésvé és egy női-arczép van beleillesztve. A ki valami útbaigazást tud adni a tettesre nézve, jelentkezzen a rendőrség bűnügyi osztályánál.

— **Véres verekedés.** Juhász István II. tized, 23. sz. a. lakos folyó hó 16-án este sógora Lovász Lászlóval összeszólalkozott, mikor is Lovász László egy zsebkéssel sógo-

rát Juhász Istvánt oldalba szúrta. A súlyosan sérült embert lakásán ápolják. Ügyük a bírósághoz tétetett át.

— **Lopás.** Sándor Erzsébet II. tized, 177. sz. a. lakos, folyó hó 8-ik napján délután kiment a szőlőjébe szétnézni, míg a háztól távoljárt az idő alatt lakására valaki a zártkapun át bemászott s az udvari nyitottablakon át a szobába jutva, onnan 50 frt 12 krt tevő készpénzét a szublád-fiából elemelte. Károsult panasza folytán a vakmerő tolvaj után nyomozott s azt e hó 17-én sikerült Erdődi Anna 15 éves leányzó személyében elesipni, nála körülbelül 41 frt készpénz meg is találtatott, a többit addig elcukrozta. A rosszútra tévedt, lopásért már két ízben büntetett leányt a rendőrség az ügyészségnél feljelentette.

— **Gyümölcs-tolvaj.** A hajnali gyümölcs-vásárra érkező gyümölcsöt szállító kocsikat ismeretlen tettesek az éj homályában megdézsmálgatták, leemelve azokról egypár kosár barackot, almát vagy körtét. A rendőrségnek végre e hó 19-én hajnalban sikerült egy gyümölcs-tolvajt elesipni, egy kosár barack és egy garaboly alma volt nála. A barack tulajdonosa még az nap jelentkezett, de az alma tulajdonosát eddig kipuhatolni nem sikerült. A gyümölcs-tolvajt Blázoics Ivánnak hívják, ellene az eljárás folyamatba tétetett.

— **Leesett a kerítésről.** Kaszás Eszter 4 éves kis leány szülei Szarkás 4. sz. alatti lakásán a kerítésről, hová felmászott, folyó hó 24-én délután leesett s oly súlyos sérüléseket szenvedett, hogy azok következtében e hó 26-án meghalt a nélkül, hogy eszméltre tért volna. A rendőrség gondatlanságot látván fenforogni, az ügyet áttette a kir. ügyészséghez. A szerencsétlen véget ért kis leány hullája törvényszékiileg boncoltatott.

CSARNOK

Diák-csiny.

— Elbeszélés az iskolai életből. —

(Folytatás.)

— Kicsapni engem?

— Relegalni, igen, sak magat. Tirjen meg azir, elhagyjon sok nebulosag azir, magat viseljen tisztésigesen azir. Megismitem: az enyim helyzetibe megtegye magat!

Perényi Jóska gondolkodva horgasztá le fejét. Érezte, hogy a fenyegetéskép emlegetett kicsapás csak idő kérdése. Egyszerre ördögi gondolat villant meg agyában. Ha kizárják, legalább csattanós legyen a vég. Mosolygott, a hogy a szenzációs regény gonosz hőse szokott mosolyogni a sikerült gaztett után és a megaláztatás hangján szólt:

— Azt tetszik mondani, hogy az ön helyébe tegyem magam, igazgató úr?

— Igen, sak ha megvolna maga dr. Obrenesák Joannes.

— Ha azt méltóztatik akarni, úgy jó mulatást.

Ezzel hirtelen kiugrott az ajtón, ráfordítá a kulcsot és váratlan sorsára hagyta a szegény igazgatót.

— Perényi! Megbolondolta magat?! Míg mama, most tisztint megrelegalom. Nem ki nyitja? Tisztint kinyissa!

— In megadom maganak bintetizs! — felelt Perényi impertinens méltósággal. — Megmondota maga, sak megtegyek engem helyzetibe, direktor uriba!

— Perényi! Baj lesz! Szerencsítlenség tartani meg magat! Mondok: kinyissa, parancsolok: kinyissa!

— Sak most nem parancsolja semmit, most engedelmeskidje maga! In direktor most

vagyom! Perényi maga megvan. Befogni száját maganak! Nem megtöröm ellenmondasz, irti?

— Kedves Perényi! Mast megboesatom maganak. Kirem kinyissa, legyen ja, kinyissa! Nem megrelegalom magat, kis bintetizst kapja. Nem meghallja, ides Perényi?

A „kedves Perényi“ nem hallotta. Csöndesen átsurrant a folyosón és lesietett a lépcsőn, hogy diadalmasan megszökjék.

Midőn az iskolaszolga ajtaja előtt elhaladt, újabb csintalan ötlete támadt. Benézett a kulcslyukon. Rejtő bácsi a létrán állt, háttal az ajtónak és egy keményen megenyvezett papírszönyeg-darab felragasztásával bajlódott. Perényi kiegyenesedett, kissé kinyitotta az ajtót és a legszebb dr. Obrenesák-féle hangsúlylyal és kiejtéssel szólt be:

— In most megyem haza, pedellus. Vigyazza meg maga a Perényire. Nebulo arditja, mint egy baland és őzi szemtelenségez játikait. Sak megmaradjon litrajan. Ne kieressze ütet se szíp szora, se meg gorombaszkodásra. Meghallja Réjte?

— Parancsa szerint lesz, igazgató úr. Engedelmet kérek, hogy innét a létra tetejéről . . .

— Sak megmaradja bikiben is csinyalja maganak ragasztast. Ne meghallgasson neki Perényi fenyegetizst! Magaval isten!

— Alázatos szolgálja, igazgató úr.

A pajkos diák ezután újra felment a lépcsőn és a dutyi felé sompolygott.

*

Dr. Obrenesák János dühöngött. Bősz dörömbölése kihallatszott a zárt ajtón. Most fölfedezte a csengetyűhúzó is, mert ép mikor Perényi az iskolaszolga családjának egy nagy ruhaszekrénye mögé bujt, erős csöngetés hallatszott, éles és átható, mint felbőszült vízi és erdei manók sivitása.

— Segitse meg! — nyögte a tanférfiú — segítse meg. Réjte, kicsapótok hivatalbul, kicsapótok kenyírbül, fizetizsbul, ha mindjárt nem megsegitse! Gyilkosag! Ígis! Pokolsag!

A szolga, a folytonos csöngetés által hivatására emlékeztetvén, elhagyta foglalkozását és megjelent a folyosón. Az imposztor diák még jobban meghúzta magát a ruhaszekrény mögé. Az igazgató dühtől kimerülten dőlt a padra. Keble zihált, orrozimpái serény fujtatókként mozogtak.

— Perényi úrfi! — szólt Rejtő, az ajtón kopogva, — minden lármázást bejelentek az igazgató úrnak.

— Hala isten! Sak megjötte ides pedellus! Nyissa meg ajtot. Ez a gaz ficzko bezarta, kipzelje nyomorusagos nebuló bezarta!

— Perényi úrfi, ha mondom, ennek a tréfának nem lesz jó vége! No, várjon csak. És hogy az igazgató urat gaz ficzkónak, nyomorusagos nebulónak czimezi, azt majd különösen feljegyzem!

— Ídes pedellus! Hat maga is megbolondulta? — dühöngött János úr elszörnyűködve. — Sak mondom, az a Perényi bezarta, az a ganasz lurko, infamis nebuló, bezarta magae direktart, dr. Joannes Obrenesakt! Sak most megnyissa, minotaban megnyissa!

— Perényi úrfi, ön engem bolonddá akarna tenni. Csak lesse! Az igazgató úr ép most beszélt velem és szigorúan meghagyta, hogy önt a viláért se bocsássam ki. És most viselje magát tisztésigesen, ne csengessen folyton, különben kiakasztom a csengetyűt.

— Réjte! kieressze, mondok, kieressze. Ha nem ereszti, in dologhazba zaratok, személyes szabadsagnak elrablasajairt.

— Ha szabad valamit mondanom, fölötte gyermekes dolognak tartom, örökké az igazgató urat utánozni, ne vegye rossz néven. Az igaz, hogy az igazgató úr tótosan beszél; de olyan ostobaságokat, a milyeneket maga összelocsog, még sem hallani az igazgató úrtól. És most utoljára mondom, húzza meg magát és viselje magát illedelmesen . . .

— De ismítem magának zenyim becsületjére, gyalazatos, alavalo nebulo, paniperda Perényi bezarta direktart, megcsokta ajtot, mikor meglatogatam ütöt. Réjte! sak ne trifaljon! Kiereszte minotaban! Hat firfi megvan maga? szamar megvan maga, nem ismeri maga princzipaljat? Nyisson ki nagy fülejít!

— Mit beszél maga? Szamárnak csúfol? Azt kérdezi, ki köztünk a nagyobb férfi, a nagyobb szamar? Még azt sem értem meg! Egy ilyen gyerkőcz, diák engem becsületes embert leszamarazzon, így csúffá tegyen, ki 25 éve vagyok már pedellus. Maga a szamar . . . Érti? No csak várjon!

— Szamar izs kend, ökör izs megvan! — nyögé kétségbe esve dr. Obrencsak, — nem kiereszti?

— Eszembe sincs!

— Na, jal megvan! — sóhajtá a tanféri elhaló hangon. — Jal megvan. Dutyiba megmaradom. Hallja, Réjte? In karczerba megmaradom!

— Örülök, ha észre tér, Perényi uracskám. De most hagyjon békében! Okosabb dolog van, nem hallgathatok bolondságaira.

— Réjte! — kiáltott az igazgató hevesebben. — Hat in karczerba minden orat leiljek? Írti? orat meg orat! Mint szemítje diakoknak, eltírjem bintetizs! Megallja, pedellus!

— Megyek. Dolgom után látok, nem érek rá itt diskurálgatni.

— Szent segítség, zenyim megszidüljel! Sak nem megbolondultam? Nizzen be hat, kukkintsa be engemhez koleslyokajan! Akor majd meglatja . . .

— Van eszem, hogy a szemembe port fújjon, mint a minap! Az kellene még!

— Nas jól megvan. Zördög magat vigye! De sak szabaduljam, lesz magának nemulass. Zirasba adok, moje duse Réjte nem meglesz tübbet ziskulanak pedelusa!

Rejtő bácsi haragosan ment le a lépcsőn. Ez a Perényi valóban szörnyű szemtelen egy ficzkó! Még hagyján, hogy az öreg direktort kifigurázza; de az már még is csak sok, hogy ötöt, a 25 éves szolgát mondta számárnak. Ördög és pokol! Mióta felesége, a kardos Kata asszony elhunyt, ilyesmi még nem esett meg rajta!

Óh, azok a felsőbb osztálybeli diákok!

*

(Vége következik.)

Vasúti menetrend.

Érvényes 1899



május 1-től.

Kecskemét—Fülöpszállás.

Vegyesvonat		Vegyesvonat	
reggel	délután	reggel	este
3.57	1.30	8.25	8.55
4.06	1.42	8.16	8.46
4.16	1.55	8.07	8.37
4.23	2.03	8.00	8.30
4.30	2.15	7.54	8.25
4.39	2.26	7.43	8.15
4.49	2.40	7.32	8.04
5.08	3.01	7.20	7.51
5.16	3.10	7.04	7.35
5.32	3.32	6.51	7.22
5.43	3.45	6.38	7.09
5.49	3.53	6.31	7.02
5.55	4.—	6.25	6.56

Kecskemét—Tisza-Ugh.

Vegyesvonat		Vegyesvonat	
reggel	délben	reggel	este
4.20	11.42	8.13	9.00
4.27	11.49	8.07	8.54
4.42	12.04	7.55	8.42
4.48	12.10	7.43	8.32
5.07	12.29	7.34	8.23
5.32	12.55	7.05	7.54
5.49	1.12	6.53	7.44
5.57	1.20	6.07	7.30

Budapest—Szeged.

Kecskemétről Budapestre				Budapestről Kecskemétre			
Vonat	Indulás	Érk.		Vonat	Indulás	Érk.	
Sz. v.	hajnal	3.47	7.15	Gy. v.	reggel	8.15	10.08
Sz. v.	reggel	—	—	Sz. v.	reggel	8.30	11.29
Sz. v.	reggel	7.22	10.55	Gy. v.	d. u.	2.30	4.24
Gy. v.	dél	11.33	1.25	Sz. v.	d. u.	4.25	7.36
Sz. v.	d. u.	3.42	7.00	Sz. v.	este	7.00	10.28
Gy. v.	d. u.	5.48	7.40	Sz. v.	éjjel	10.35	1.56

Kecskemétről Szegedre				Szegedről Kecskemétre			
Sz. v.	Indulás	Érk.		Sz. v.	Indulás	Érk.	
Sz. v.	hajnal	5.00	7.42	Sz. v.	éjjel	1.01	3.32
Gy. v.	d. e.	10.09	11.40	Sz. v.	hajnal	4.50	7.20
Sz. v.	d. e.	11.37	1.47	Gy. v.	d. e.	10.00	11.31
Gy. v.	d. u.	4.26	5.53	Sz. v.	d. u.	1.14	3.32
Sz. v.	este	7.38	10.15	Gy. v.	d. u.	4.12	5.46
Sz. v.	éjjel	10.37	1.00	Sz. v.	d. u.	5.20	8.20
Sz. v.	éjjel	2.02	4.20				

Kecskemétről Czegledre			Czegledről Kecskemétre				
Sz. v.	Indulás	Érk.	Sz. v.	Indulás	Érk.		
Sz. v.	d. u.	12.28	2.00	Sz. v.	reggel	6.15	8.26

Piaczi árjegyzék.

1899. évi július hó 28-án.

Tiszta búza métermázsánként	7.30	król	7.80
Kétszer	6.20		6.40
Rozs	5.70		6.—
Árpa	4.90		5.30
Zab	5.40		5.70
Tengeri kecskeméti	5.30		5.35
" bánati új	5.30		5.35
Köles	4.70		5.20
Krumpli	2.50		2.90
Széna	2.—		2.20
Szalma	70		0.80
Szalonna kilója	52		0.60

Felelős szerkesztő:	Laptulajdonos:
IFJ. TÓTH ISTVÁN.	A KECSKEMÉTI SZABADELVŰ PÁRT.
Szerkesztőtárs:	Kiadó:
Dr. NAGY MIHÁLY.	TÓTH LÁSZLÓ.

NYILT-TÉR.

„Henneberg-selyem“

45 krtól 14 frt 65 krig méterenként, — csak akkor valódi, ha közvetlen gyáraimból rendeltetnek, — fekete, fehér és színes, — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. Privát-fogyasztóknak postabér- és vámmentesen, valamint házhöz szállítva, — mintákat pedig postafordultával küldenek, Henneberg G. selyemgyárai (es és k. udvari szállító) Zürichben. Magyar levelezés Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

Ferencz József keserűviz az egyedüli kellemes ízű termék hashajtó szer. Hatása enyhe, biztos és minden melléktünet nélküli, miért is általánosan kedvelté vált és az orvos urak különösen ajánlják. Mint rendszeres adag, egy boros pohárral reggel ehgyomorra véve elégséges. Kérjünk határozottan Ferencz József keserűvizet.

Dr. Damó Zoltán,
 operateur, börgyógyász, v. egyetemi tanársegéd,
 rendel: d. e. 7—9 óráig,
 d. u. 1/2 2—1/2 4 óráig.
 Budai-Kis-útcza 231. szám (Hacker-féle ház.)

HIRDETÉSEK.

Rákot (szavatolás mellett elve) 5 kilós kosárban 60 drbot 3 frt 50 krért, — 45 válogatott nagy példányt 4 frt 80 krért bérmentve szállit: **H. Spitzer, Probusna,** 245 2—1 (Galiczia).

Szőlő- és földbirtok-eladás.

Néhai Dékány Imre hagyatékát képező jó karban lévő szőlőbirtok, a mely a Kőrösi-hegy, Daróczi-közön, közel a vasúti átjáróhoz van, úri- és kapás-lakással mintegy 7 hold területű, akár egészben, vagy részletekben is, eladó. — Továbbá Ballószegben mintegy 19 holdnyi földbirtok egy négyszegben, gazdasági épületekkel, a ballószegi állomástól mintegy 10 percnyi távolságra szintén eladó.

Értekezhetni özv. Dékány Imrénénel, Nagykőrösi-útcza 20. szám, holis egy 5 szobás útcza-lakás hozzátartozékaival az emeleten, esetleg istállóval is kiadandó. 246 1—1

Fűszer- és vegyesárú-üzlet lakással együtt kiadó. Egy fiú tanonczul felvétetik.

Értekezhetni Juhász Sándorral, Mezei-útcza. 247 1—1

Borszéki viz.
 Az ásványvizek királya.
 Tisztán vagy borral vegyítve, a legkellemesebb üdítő ital.
 A vérszegénység, idegbántalom, vishólyag, különféle női bajok és az emésztési zavar elismert gyógyszere. 10—5
 Friss töltésben érkezett
Nyirády László
 itteni főraktáros özéghez.

Árverési hirdetés.

A néhai Molnár Pál hagyatékánál érdekelve levő örökösök tulajdonához tartozó 3 darab kecskeméti leszámítoló-banki új részvény a 4062/1899. számú árvaszéki végzés értelmében nyilvános árverés útján örökáron eladandó lévén, árverési határidőül **1899. évi augusztus hó 11-ik napjának reggeli 9 órája**, az árvaszéki helyiségbe kifizetik azzal, hogy az árverési feltételek addig is a jegyzői hivatalban, a hivatalos órákban bármikor megtekinthetők.

Kecskeméten, 1899. évi július 26.

Barta Kálmán,
árvaszéki jegyző.

248 1—1

A Kőbányai Király Serfőző

Góliát Maláta-söre

gyógyhatása mellett a legkellemesebb

üditő ital.

Ajánlások: **dr. Korányi, dr. Réthy** budapesti és **dr. Benedikt** bécsi egyetemi tanár uraktól.

A Góliát MALÁTASÖR

a Bleyer-féle sörházban

poharaként,

alulirott raktárosnál pedig

üvegenként kapható.

Bleyer Adolf,

A Kőbányai Király Serfőző Részvénytársaság
165 főraktára 35—14

Nagykőrösi-útca 22-ik szám,

a hol mindenkor kellőleg hűtött, legjobb minőségű hordós és palackos sör kapható.

Ezenkívül a Góliát Maláta-sör kapható: **Csolnoki Endre, Schwartz Adolf, Stein Lajos, Witz Gusztáv és Kovács Béla** urak fűszer- és csemegye üzleteiben.

Egyéb különlegességek:

Író- és másoló-tinták.

Vizmentes

BÖRKENŐCS.

„VANDOL”
szabad. talpvédő.

Ércztisztító pép. Arany- és ezüsttisztító szappan.

Börlack.

Szab. **kenőkefe**
„Nigrett” folyékony
fény mázzal **fekete és színes csipőkhöz**
30 kr.



A sok értéktelen utánzások miatt kérem nevemre ügyelni.

A világon a legjobb fénymáz!

Aki a lábbelijét szép fényessé és tartóssá akarja tenni, csak

Fernolendt-fénymázat

vásároljon; a világos lábbelikhez pedig

Fernolendt féle természetibőr-crêmet.

Mindenütt kapható.

56 Cs. kir. szabad. 40—24

A gyár alapított **Bécsben, 1832. évben.**

Gyáriraktár: **WIEN, I., Schulerstrasse 21.**

St. Fernolendt.

Szőlő-eladás.

A Kőrösi-hegyen, (Daróczi-közön,) Tassy Pál úr közeli szomszédságában 4 hold szőlő nyaralóval, — egészben, esetleg 2 vagy 3 részben — szabadkézből eladó.

Értekezni lehet: Nagykőrösi-útca 39. szám alatt. 244 ?—1

Kávé-magazin * *

* * Kecskeméten.

1 kgr.	Kuba-	1.50
"	Óriás-	1.60
"	Santos-	1.30
"	Portorico-	1.50
1/4	Császárkeverék	1.55
"	Sanchong	1.—

Kitünő minőség. — Bámulatos olcsó árak!

Nagy raktár

gazdasági-, vetemény- és virág-magvakban.

Gőzgéppel dörzsölt olajfestékek.

Egyedüli kizárólagos raktár:

komáromi pipaszárból.

Reiner Károly

fűszerkereskedése 70 26—23

Vásári nagy-útca. a „NAGY-PIPÁHOZ.” Vásári nagy-útca.



Mörathon

egy imprágnált zamatos gyógytűkverék cigarettá- s pipadohányhoz

Örömmel szívja az ember kitünő tulajdonságai miatt

Rágyujtva bármily dohánnyal, az utóbbi égető csipős ize elvész

A legegészségesebb keverék cigarettá- és pipadohányba

Tekintve azt, hogy Mörathon a nikotin ártalmas hatását a gyomorra paralizálja, minden dohánnyal nélkülözhetetlen

Hat rész pipadohánnyal vagy négy rész cigarettadohánnyal kevertetik

Orvosok által minden dohánnyal ajánlatik

Nagy csomag 30 kr., kis csomag 10 kr., külön vágat és csomagolás pipadohány és külön cigarettadohány részére

166 15—14

Próbaküldemény: 10 kis csomag bérmentve 1 frt 26 kr. utánvét mellett.

↳ Vízneladónak jövedelm-ző ↳

Egyedüli készítő: **MÖRATH**

TIVADAR gyógyfűkereskedés

Gráz. — Vezérképvisező Magyarország és a társországok részére:

Weber és Társa, Budapest, VII.

Erzsébet-körút.

Kiadó házat

keresek 3, esetleg 6 évre, melynek 2, esetleg 3 nagy, száraz szobából, konyha- és éléskamrából, végre 2 nagyobb kamrából kell állnia.

Kovács Lajos,

242 ?—1

VII., Lovárda-útca 51 szám alatt.

A borszéki borviz a savanyúvizek királya!

BORSZÉK

gyógyfürdő Erdélyben, Csikmegyében, a fenyvesek hazájában.

Fürdőidény tartama: június 15-től szeptember 15-ig.

Utazás: Szász-Régenig vasúton, onnan a fürdőigazgatóság által szubvenczionált gyorskocsikon. E gyorskocsikra előjegyzést tehetni Miklós Görög vállalkozóknál, Szász-Régen. — Déli útirány: Brassó—Csik-Szereda vasúton, onnan kocsin.

A borszéki borviz a savanyúvizek királya; megrendelhető az igazgatóságnál Borszéken, Kecskeméten Nyirády László úrnál.

Fürdőre, borviz-üzletre nézve minden felvilágosítással, prospektussal, árjegyzékkel szolgál a fürdőüzlet igazgatósága, — Borszék.

192

Posta, távirat helyben.

10—10

Megrendelhető: Igazgatóság, Borszék.

A feltaláló dr. Meidinger tanár úr által kizárólag feljogosított gyár.

MEIDINGER-KÁLYHÁK

készítésére.

H. HEIM es. és kir. udvari szállító

Budapest, Thonet-udvar.

Bécs, I., Kohlmarkt 7. — Prága, Hybnergasse 7.

Szabadalmazva minden államban.

— Első díjakkal kitüntetve az összes kiállításokon. —

Legelőnyösebb töltő és szellőző kályha.

Lakások, iskolák, irodák stb. számára, a legegyszerűbb és legpompásabb kiállításban. Tetszés szerinti hosszantartó égési tartam koksza. 24 órai égési tartam közénfűtés-sel. Több szobát egy kályhával lehet fűteni.

Waggon-kályhák.

Heim-fele Meidinger-kályhák.

MEIDINGER-OFEN

H. HEIM

Övünk az utánzásoktól, miért is becses figyelmébe ajánljuk az itt feltüntetett védjegyet, mely a kályha ajtajának belső oldalán rá van forrasztva.

Heim-fele HESTIA-KÁLYHÁK.

Heim-fele füstemesztő kandalló.

A kéménykövek teljesen füstmentesek maradnak. Határtalan égési tartam. A már meglévő kandalló-burkot felhasználható. Egy kandallóval több helyiséget lehet fűteni.

Heim-fele füstemesztő Caloriferek.

Minden rendszerű központi fűtések.

— Szárító készülékek ipari és gazdasági célokra. —

Prospektusok és árjegyzékek ingyen és bérmentesen.

Kályháink csak akkor valódiak, ha azok budapesti vagy bécsi raktárainkból szerezettek be.

223 19—5